

[Erik Eriksen.]

ren lidt naiv, men den første ministerliste lod formode, at den højtærede statsminister nærrede ønske om at frigøre sig for, hvad jeg måske kan kalde politisk dødvægt. Alle-rede udnævnelsen af en ny landbrugsmini-ster måtte jo virke i den retning. Jeg må indrømme, at efter mit skøn er det ikke sådan, at den ny ministerliste indebærer ligefrem forfremmelser for alle de højtærede tilbageblevne ministre. Jeg har i særlig grad hæftet mig ved, at den højtærede stats-minister til posten som boligminister har foretrukket en mand, som i boligpolitisk henseende vel må karakteriseres som et ubeskrevet blad, men jeg vil gerne sige, at det kan være meget klogt, for den tidligere boligminister ville jo nok være blevet rege-ri-ngens største belastning, hvis han havde fortsat på sin plads. For ingen kan vel være i tvivl om, at boligpolitikken under valg-kampen placerede sig lige i det politiske centrum.

Må jeg tilføje, at vi har jo alle fremdraget forpligtelsen til at tage fat på løsningen af dette problem efter næsten en menneske-alders forsømmelser. Jeg håber, at den nye højtærede boligminister vil være mere mod-tagelig for min tankegang om at lade pro-blemerne underkaste en saglig gennemgang, inden vi snarest tager fat på den politiske løsning, end hans forgænger var, for han stak nemlig dybt i fordomme.

Den første ministerliste måtte således efterlade den fornemmelste, at statsministe-ren søgte at anlægge en kurs, som ikke tyn-gedes af fortidens synder. En personlig tragedie gjorde imidlertid, at statsministe-ren efter fjorten dages forløb måtte udar-bejde en ny ministerliste. Der udnævntes to nye ministre, og jeg må sige, at de ikke just bidrog til at berolige oppositionen. Venstre gik til valg på en samfundspolitik uden det, vi med et gammeldags udtryk kalder klasse-skel.

Vi anser det ikke for muligt at gennemføre en politik, der i rimeligt omfang tilgodeser alle borgeres interesser, hvis man stikker for dybt i fortidens classeskel. Denne opfat-telse vil danne grundlaget for venstres poli-tik også i dette folketingsår, og på denne baggrund må det skuffe, at regeringen i sin nuværende sammensætning synes at være den mest ensidige, jeg kunne måske også

sige klassebetonede, som socialdemokratiet nogen sinde har præsteret.

Jeg forstår udmærket, at LOs medlemmer af mange og gode grunde kan forvente megen imødekommenhed i lovgivningen, men man skal vist være fanatiker for at hævde, at der ikke også er andre rimelige hensyn at tage i det danske samfund, og en regering, der er så spækket med LO-tillidsmænd som den nuværende, må uvilkarlig lede tanken hen på den LO-løsning, som regeringen for snart 2 år siden måtte lægge navn til, og som siden viste sine meget store brist, netop fordi den byggede på en snæversynet tankegang, der ikke passer til det danske samfund af i dag.

Jeg må i denne forbindelse også notere den skuffelse, regeringen beredte venstre ved besættelsen af formands- og næstformands-posten i kommissionen om en socialreform. Nu da valget er kommet på afstand, vil rege-ri-ngen måske erkende, at denne kommission nedsattes på vort initiativ, og at den blandt flere andre formål har til opgave at overveje invalidernes placering i det sociale sikrings-system. Det samme gælder for sygekassernes forhold. Skal vi nå frem til grundlæggende reformer, forudsættes en betydelig fordoms-frihed hos ledelsen. Derfor virker det som lidt af en udfordring, eller skal jeg indskræn-ke mig til at sige en manglende hensyntagen, når regeringen ikke alene besætter begge poster med tro socialdemokrater, men også vælger repræsentanter for netop de interes-segrupper, hvis forhold skal afvejes over for helheden.

Jeg skal ikke give denne regering råd, men det er min opfattelse, at skal denne regering klare sig, så må den ikke blot tænke sig om, men så må den også sætte hensynet til helheden forrest i sit arbejde, og det har den høje regering i hvert fald ikke gjort på det område, jeg her har nævnt. Her gælder med andre ord igen, at man til-sidesætter hensynet til helheden for hensy-net til sin siamesiske tvilling, LO. Det er nemlig sagen, som den højtærede trafik-minister så klart udtrykte det under valg-kampen. Må jeg bede den højtærede for-mand om tilladelse til et citat og måske et enkelt mere? Det, jeg tænker på, er en ud-talelse af den højtærede trafikminister cite-ret fra Vejle Amts Folkeblad den 5. sep-tember. Der siger ministeren: